

BESZÁMOLÓ AZ ÖNKÉNTES SZEMLE ELSŐ ÖT ÉVE KONFERENCIÁRÓL

PERPÉK ÉVA¹

Az Önkéntes Szemle első öt éve konferencia – az Önkéntesség Nemzetközi Éve (2026) alkalmából. Alapítvány a Magyar Önkéntesség Fejlesztéséért, 2026. március 27.

BEVEZETÉS

Az *Önkéntes Szemle első 5 éve* című konferencia 2026. március 27-én került megrendezésre az Empathy Közösségi Tér rendezvénytermében. A több mint hetven résztvevő jelenlétével zajló esemény egyszerre szolgált tudományos konferenciaként, szakmai fórumként és közösségi találkozóként. A rendezvény különlegességét az adta, hogy nem csupán egy folyóirat fontos évfordulójáról szólt, hanem az Önkéntesség Nemzetközi Évéhez (2026) kapcsolódva az elmúlt huszonöt év hazai önkéntességi folyamatainak értelmezéséről és az önkéntesség jövőjének újragondolásáról is. A konferencia helyszíne jól illeszkedett a rendezvény jellegéhez. Az Empathy Közösségi Tér emberközeli, nyitott légköre egyszerre teremtett professzionális környezetet és informális találkozási lehetőséget kutatók, önkéntes-koordinátorok, civil szervezeti szakemberek és gyakorlati szereplők számára. Mind a szakmai program, mind a regisztráció és a szünetek alatt érzékelhető volt, hogy a konferencia egyik legfontosabb értéke a szakmai közösségépítés és a tapasztalatcsere volt.

¹Perpék Éva (PhD), tudományos munkatárs, ELTE Társadalomtudományi Kutatóközpont, Gyerekesély-kutató Csoport.

ÖNKÉNTESÉG ÉS ÖNKÉNTES SZEMLE: EREDMÉNYEK, TENDENCIÁK ÉS SZAKPOLITIKAI PERSPEKTÍVÁK

Az Önkéntes Szemle első 5 éve – A magyar önkéntesség elmúlt 25 éve

A konferenciát Bartal Anna Mária, az Önkéntes Szemle főszerkesztője nyitotta meg, aki előadásában² a folyóirat első öt évének eredményeit és a hazai önkéntesség elmúlt huszonöt évének fontosabb állomásait tekintette át. Az előadásból kirajzolódott, hogy a folyóirat rövid idő alatt a magyar önkéntességkutatás és -gyakorlat egyik meghatározó szakmai fórumává vált. A folyóirat termékenységét jelzi, hogy az elmúlt öt év tematikus számaiban összesen 160 írás jelent meg. Ezek között 132 elemző és gyakorlati-módszertani tanulmány (63 elméleti cikk, 48 gyakorlati- és 21 módszertani esettanulmány) és 28 recenzió volt. Figyelemreméltó az a számítás, amely szerint a szerkesztőségi munka összesen 1978 önkéntes munkaórát, azaz 247 nyolcórás munkanapot tett ki, amelynek becsült értéke meghaladja a 6,6 millió forintot. Ez az adat jól érzékeltette a konferencia egyik visszatérő gondolatát, miszerint, bár az önkéntesség komoly, financiálisan is kifejezhető értéket teremt, de ez az érték sok esetben láthatatlan marad.

Bartal Anna Mária pracademic-ként jellemezte az Önkéntes Szemle alkotói közösségét. Ők olyan személyek, akik a gyakorlati tapasztalat (practitioner) és a tudományosság (academic) között képeznek hidat. A konferencia egészére is jellemző volt ez a pracademic-jelleg, ugyanis a kutatási eredmények és az önkéntesség mindennapi gyakorlati, szervezési-megvalósítási tapasztalatai folyamatosan reflektáltak egymásra. A főszerkesztő előadásából világosan kirajzolódott, hogy az Önkéntes Szemle az elmúlt öt év során nem pusztán tudományos folyóiratként működött, hanem a hazai önkéntesség egyik fontos szellemi és gyakorlati műhelyévé is vált. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy elkészült a *magyar önkéntesség bibliográfiája*, 46 *podkasztt* adás dolgozta fel az önkéntesség különböző területeit, *pilotkutatások* indultak, létrejött az *Önkéntes-koordinátor Hálózat* és a *Vállalati Önkéntességi Platform*, valamint megszületett a *101 kérdés és válasz az önkéntességről* című kiadvány,

² Az előadás meghallgatható a Harminc perc az önkéntességről című podkasztfolyamban, amely az Önkéntes Szemle szerkesztőségének műsora.

<https://open.spotify.com/episode/2cmMLxCXfGQBqOvC1YRgWF>

Az előadás felvétele meg is tekinthető az Önkéntes Szemle Youtube-csatornáján:

<https://www.youtube.com/watch?v=g nuk1oZT2Lg>

amelynek témái köré a konferencia délutáni szekciói épültek. Bartal Anna Mária történeti áttekintést is nyújtott a magyar önkéntesség elmúlt huszonöt évéről. A bemutatott adatok szerint az önkéntesség társadalmi jelenléte és gazdasági értéke folyamatosan növekszik, ugyanakkor kihívásként jelent meg az önkéntes munka társadalmi elismertségének hiánya, a professzionalizáció egyenetlensége, valamint az idősebb generációk megszólításának nehézségei.

Az ENSZ Nemzetközi Önkéntesség Éve (2026) programjának ismertetése

Az Önkéntes Központ Alapítvány ügyvezetője, Farkas Emese a magyar önkéntességet helyezte nemzetközi dimenzióba előadásában,³ amely a 2026-os ENSZ Önkéntesek Nemzetközi Évének (IVY2026) célkitűzéseit mutatta be. Farkas Emese hangsúlyozta, hogy Magyarország már a 2001-es ENSZ-kezdeményezéshez is az elsők között csatlakozott, amelynek célja az önkéntesség jogi és társadalmi elismerésének megteremtése volt. Az akkori folyamatok jelentős szerepet játszottak a 2005. évi önkéntes-törvény megszületésében is. Az előadás rávilágított, hogy az ENSZ Közgyűlésének döntése alapján az IVY2026 célja, hogy az önkéntességet ne pusztán segítségnyújtásként, hanem a fenntartható fejlődés, a társadalmi kohézió és a demokrácia egyik meghatározó erőforrásaként láttassa. Ehhez kapcsolódóan kiemelt feladatként jelent meg az önkéntesség láthatóságának növelése, a gazdasági és társadalmi értékének mérhetősége (GIVE-index) és az inkluzív részvétel erősítése. Szó esett az Európai Uniónak szóló szakpolitikai ajánlásokról, amelyek a projektalapú működés helyett hosszabb távú, stabil önkéntes infrastruktúrák kialakítását sürgetik. Az IVY2026 egyik fontos üzenete, hogy az önkéntesség ne kizárólag a fiatalokhoz kapcsolódjon, hanem az életút egészét átfogó társadalmi részvételi formává váljon. Az előadás kitért az Önkéntes Központ Alapítvány tervezett szerepvállalására, többek között a szakpolitikai támogatásra, az országos programkoordinációra, a vállalati és nemzetközi hálózatépítésre, valamint a generációk közötti együttműködések erősítésére.

Az európai szakpolitikai perspektívát Zsivkovitsné Gyenes Krisztina, a Talentum Alapítvány ügyvezető igazgatója és szakmai vezetője mélyítette tovább, az Önkéntesség Európai Terve

³ Az előadás meghallgatható a Harminc perc az önkéntességről című podkasztfolyamban.
<https://open.spotify.com/episode/31eTBpmufvy8okuFtfL2s8>
<https://www.youtube.com/watch?v=EQbQ5t9aOCY>

2030 (BEV2030) stratégiai dokumentum főbb elemeinek ismertetésével.⁴ Az IVY2026-hoz hasonlóan a BEV2030-nak is múltba nyúló gyökerei vannak, amelyek a 2011-es Önkéntesség Európai Évéhez vezetnek. A BEV2030 nagyobb hangsúlyt kíván fektetni az önkéntesség „szívére és lelkére”, azaz arra, hogy – szintén az IVY2026 nemzetközi év célkitűzéseivel összhangban – hogyan jelenik meg az önkéntesség a demokrácia, a társadalmi kohézió és a szolidaritás formájaként. Az előadás ismertette a stratégia fő pilléreit: az inkluzív és független részvétel erősítését, az új önkéntes formák és módszerek támogatását, a megerősítést, az önkéntesség társadalmi hozzájárulásának megbecsülését, valamint az erőforrások és koordináció fejlesztését. Az előadás hangsúlyozta, hogy az önkéntességnek nyitottabbá, befogadóbbá és társadalmilag hozzáférhetőbbé kell válnia, miközben erősítenie kell az aktív állampolgárságot és a közösségi részvételt. Kiemelt szerepet kapott az informális és digitális önkéntesség növekvő jelentősége, a közösségi alkalmazkodóképesség, valamint az önkéntesek és a koordinátorok szakmai támogatásának szükségessége. Az előadás fontos jövőbeli célként kezelte az önkéntesség társadalmi hozzájárulásának láthatóbbá tételét, a stabilabb finanszírozást és a hosszú távú társadalmi elismerést is.

AZ ÖNKÉNTESÉG TÁRSADALMI, PSZICHOLÓGIAI ÉS GENERÁCIÓS ÖSSZEFÜGGÉSEI

Kerekasztal beszélgetés a hazai civil-nonprofit és az önkéntes szektor helyzetéről, eredményeiről és kihívásairól

A konferencia első három előadását egy kerekasztal-beszélgetés követte a hazai civil-nonprofit és az önkéntes szektorról.⁵ A beszélgetés résztvevői Kákai László,⁶ Kiss Julianna⁷ és Bartal Anna Mária⁸ voltak, a moderátori szerepet pedig Miklósi Bence⁹ töltötte be. A beszélgetést

⁴ Az előadás meghallgatható a Harminc perc az önkéntességről című podkasztfolyamban.

https://www.youtube.com/watch?v=O-jL8vd_X1k

⁵ Az előadás meghallgatható a Harminc perc az önkéntességről című podkasztfolyamban.

<https://open.spotify.com/episode/7CjAi72EZOHIaIXOglO5vU>

<https://www.youtube.com/watch?v=ZWbWaxG6-aQ>

⁶ Egyetemi tanár, PTE Politikatudományi és Nemzetközi Tanulmányok Tanszék.

⁷ Adjunktus, BCE Döntésméletek Tanszék.

⁸ Szociálpolitikus-szociológus, főszerkesztő, Önkéntes Szemle (Györgyovics Miklós távolléte miatt vett részt a beszélgetésben).

⁹ Programvezető, Fesztivál Önkéntes Központ Hellonext MediaCrew; házigazda, Volumen podcast.

kifejezetten izgalmassá tette, hogy a résztvevők eltérő nézőpontból közelítették meg a szektorok kérdéseit. A résztvevők reflektáltak az önkéntesség erősségeire, gyengeségeire, lehetőségeire és kihívásaira. A beszélgetésben megjelent, hogy a magyar önkéntesség jelentős része továbbra is informálisan működik, és a hazai önkéntességet nem érdemes nyugat-európai mintákhoz mérni, mivel a civil szektor fejlődése eltérő társadalmi és történeti pályát járt be. Ugyanakkor többen hangsúlyozták, hogy a magyar társadalomban jelentős önkéntes-potenciál és közösségi erőforrás van jelen, melynek kiaknázása a jövőben megfelelő szervezeti és szakpolitikai támogatással növelhető.

Az önkéntes jóllét pszichológiai és szociális mutatói, valamint életkori sajátosságai

Dorner László¹⁰ előadása az önkéntesség pszichológiai és egészségügyi dimenzióit állította középpontba.¹¹ Az előadás részletesen bemutatta, hogy az önkéntesség milyen kapcsolatban áll a mentális egészséggel, az élettel való elégedettséggel, a társas támogatással és bizonyos testi működésekkel. Az ismertetett kutatások szerint az önkéntesség pozitív hatással lehet például a vérnyomásra, a stresszkezelésre, a szív- és érrendszeri egészségre és akár a hosszabb életkilátásokra is. Az előadás az altruizmus neurofiziológiai hátterét is érzékletesen ismertette. Szó esett az oxitocin szerepéről, az adás jutalmazó élményéről, valamint arról, hogy a segítségnyújtás hogyan kapcsolódik a pozitív érzelmekhez.

Emlékezetesek maradtak azok az interjú-idézetek, amelyek az önkéntesség személyes megélését mutatták be. Az egyik megszólaló például azt érezte boldogságnak, amikor jó emberekkel jó dolgokat csinálhat. Mások arról beszéltek, hogy az önkéntesség számukra feltöltődést, értelmet és önbecsülést jelent. Az előadás ugyanakkor kiemelte, hogy az alacsonyabb társadalmi státuszúak kisebb arányban önkénteskednek, miközben az önkéntesség pozitív hatásai éppen számukra lennének különösen fontosak. A kutatási eredmények mellett Dorner László gyakorlati tanácsokat is megfogalmazott az önkénteskoordinátorok számára. Hangsúlyozta az önkéntesek mentális egészségének jelentőségét, a megfelelő szervezeti támogatás, visszajelzés és stresszkezelés szerepét.

¹⁰ Szerkesztő, Önkéntes Szemle; adjunktus, Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Pszichológia Intézet.

¹¹ Az előadás meghallgatható a Harminc perc az önkéntességről című podkasztfolyamban.

<https://open.spotify.com/episode/2bM7uxbVPfUcHEcKqdfVDJ>

https://www.youtube.com/watch?v=SOJ3rL_fjd0

Kiemelte, hogy az önkéntesek elégedettségét növeli, ha értelmesnek és hatékonyak élik meg tevékenységüket.

Generációk, szülők és apák az önkéntességben

A délelőtti blokkot Fényes Hajnalka¹² előadása zárta, amely generációs és családszociológiai perspektívából vizsgálta az önkéntességet.¹³ Az elsőként bemutatott kutatás egyik újszerűsége az volt, hogy nem egyszerűen korcsoportokat elemzett, hanem generációs tapasztalatokat és szocializációs mintázatokat. Az előadás külön figyelmet fordított az X és Y generációkra, vagyis a mai Z generációsok szüleire. Az eredmények szerint az idősebb generációk körében továbbra is erősebb a rendszeres formális önkéntesség, míg a fiatalabbaknál nagyobb szerepet kap az alkalmi és epizodikus részvétel. Ugyanakkor az altruista motiváció és az offline forma minden generációban domináns maradt. Érdekes eredmény, hogy a Z generáció mellett már az Y generációnál is megjelennek az önfejlesztési és kapcsolatépítési motivációk az önkéntesség során.

Az előadás második része az apák és anyák iskolai önkéntességéről szólt. A bemutatott eredmények szerint az általános iskolákban, valamint az egyházi és alapítványi iskolákban szignifikánsan nagyobb a szülők önkéntessége, mint a középiskolákban vagy az állami iskolákban. A dominánsstátusz-modellel összhangban, a szülői önkéntesség előfordulását növeli a városi lakóhely, az egyház tanítása szerinti vallásosság és a magasabb iskolai végzettség. A kutatás egyik előremutató következtetése értelmében a szülők, és köztük az apák bevonása az önkéntes feladatokba az iskolán is múlik, és a sikeres bevonásból mind az iskola, mind a gyermekek profitálhatnak.

AZ ÖNKÉNTESSZERVEZÉSTŐL A KOORDINÁCIÓIG – SZERVEZETI TAPASZTALAT ÉS TUDÁSMEGOSZTÁS

A konferencia délutáni programját hat párhuzamos, gyakorlatorientált kerekasztal-szekció alkotta, amelyek elsődleges célja a tapasztalatcsere és a közös szakmai gondolkodás volt. A

¹² Szerkesztő, Önkéntes Szemle; egyetemi docens, Debreceni Egyetem, Szociológiai és Szociálpolitikai Tanszék.

¹³ Az előadás meghallgatható a Harminc perc az önkéntességről című podkasztfolyamban.

<https://open.spotify.com/episode/04Smfi1i6G0deiXlboaK6j>

<https://www.youtube.com/watch?v=7LbyDpJJIWc>

szekciókban a felkért hozzászólók saját szervezeti megéléseiből kiindulva mutatták be az önkéntesség szervezésének gyakorlati tapasztalatait, amelyeket a résztvevőkkel közös beszélgetés követett. A témák kialakítása a *101 kérdés és válasz az önkéntességről* című kiadványra épült. A szekciók az önkéntesség számos aktuális kérdését érintették: az önkéntesek toborzását és kiválasztását, motiválását és megtartását, a koordinátori szerep kihívásait, az inkluzív önkéntesség lehetőségeit, az önkéntesség társadalmi és gazdasági értékének mérését, valamint a civil szervezetek fejlesztésének kérdéseit. A hat beszélgetés tanulságait a szekcióvezetők osztották meg a konferencia résztvevőivel.

Mit nyerhetünk a félkarú rablóval? Az önkéntesek toborzásának és kiválasztásának módszerei, eredményessége és kihívásai.

A toborzásról szóló szekcióban hangsúlyosan jelent meg, hogy az önkéntesek megszólítása differenciált megközelítést igényel. Perényi Szilvia¹⁴ szekcióvezető kiemelte, hogy különböző típusú feladatokhoz más-más célcsoportok és motivációk kapcsolódnak és ezáltal eltérő toborzási formákra van szükség. Míg egyesek komoly szakmai kihívásra vagy hozzáadott értékre vágnak önkéntességük során, mások elsősorban kikapcsolódni és közösséghez kapcsolódni szeretnének. Egyes szervezetek, például a Szépművészeti Múzeum esetében például jól lehatárolt tevékenységi körrel van szó, ezért a hagyományos toborzás, a személyes kapcsolattartás és a képzés kap központi szerepet. Ehhez képest az olyan szervezeteknél, mint például az Élelmiszerbank, ahhoz kell igazítani a toborzási formát, hogy milyen feladatot, hol és mikor fognak végezni az önkéntesek. A résztvevők véleménye szerint a hatékony toborzás általában több csatornán – hírleveleken, sms-eken, telefonhívásokon, felhívásokon, posztokon – keresztül történik. A beszélgetésben kiemelt szerepet kapott a közösségi média, a vizuális elemek, a tevékenységről szóló képek és videók jelentősége. A szekció egyik üzenete, hogy a fiatalok megszólítása azért is fontos, mert ők más generációkat is képesek bevonni az önkéntességbe, ami ezáltal generációkat összekötő élménnyé válhat. Ezt a formát egészítheti ki a tanárok és diákok közös önkéntessége.

¹⁴ Egyetemi docens, Testnevelési és Sporttudományi Egyetem Sportmenedzsment Tanszék, Önkéntes és Fenntarthatósági Iroda vezetője. Felkért hozzászólók: Daróczy Anna önkéntes-koordinátor, Szépművészeti Múzeum Közönségszolgálati Osztály; Nedelkov Anna, önkéntes-koordinátor, Magyar Élelmiszerbank Egyesület.

A száz karú Shiva – az önkéntesek motiválásának, megtartásának, elismerésnek és jutalmazásának módszerei, eredményei és kihívásai

Nagy Réka¹⁵ tolmácsolásában a motivációval és megtartással foglalkozó szekció egyik központi megállapítása az volt, hogy az önkéntesek motiválására és megtartására nincsenek univerzális receptek. A szervezeti kultúra, az önkéntesprogram jellege és a célcsoportok sajátosságai alapvetően meghatározzák, milyen eszközök működnek sikeresen. A résztvevők külön foglalkoztak az értékelés, az elismerés, a juttatás és a jutalmazás kérdésével, hangsúlyozva, hogy ezek határai gyakran nehezen választhatók el egymástól. A szekció résztvevői azt javasolják, hogy az önkéntesprogramok vezetői vegyék sorra az általuk használt motivációs formákat, tudatosítsák ezek céljait és azt, hogy ezek vajon az értékelés, az elismerés, a juttatás és jutalmazás kategóriái közül melyikbe, melyekbe sorolhatók be.

Szervezet + fejlesztés = szervezetfejlesztés? Az önkénteseket (is) foglalkoztató civil-nonprofit szervezetek fejlesztésének módszerei, eredményei és kihívásai

A szervezetfejlesztés témájának szentelt szekció a résztvevők saját, szervezetfejlesztéssel kapcsolatos pozitív és negatív tapasztalataiból indult ki. Zsivkovitsné Gyenes Krisztina¹⁶ vezetésével a résztvevők arról beszéltek, hogy a hatékony szervezetfejlesztés alapja, hogy megértsük az adott (civil) szervezetet és a működése mögött meghúzódó struktúrákat, valamint, hogy az érintettek megértsék, hogy mi okból és célból történik a fejlesztés. Fontos tanulságként fogalmazódott meg, hogy nem minden szervezeti problémára szükséges drasztikus átalakítással reagálni, mert sok esetben kisebb, fokozatos változtatások is jelentős eredményt hozhatnak. A változás kezdeményezése és iránya akár a szervezeten belülről is jöhet, nem feltétlenül van szükség külső tanácsadói segítségre.

¹⁵ Igazgató, Fesztivál Önkéntes Központ. Felkért hozzászóló: Tanács Dorka, az Amigos a Gyerekekért Alapítvány Boldogságért felelős vezetője.

¹⁶ Ügyvezető igazgató és szakmai vezető, Talentum Alapítvány. Felkért hozzászóló: Schranc Tünde, ügyvezető, Appy Nonprofit Zrt.

Inkluzív önkéntesség – avagy „támogatottból” önkéntes. Módszerek, eredmények, kihívások

Az inkluzív önkéntességre fókuszáló szekció Bányai Borbála¹⁷ vezetésével azt vizsgálta, hogy hogyan válhatnak hátrányos helyzetű vagy támogatott csoportok tagjai maguk is önkéntesekké. A beszámolóból megtudhattuk, hogy a szekcióban részt vett szervezetek az identitásképzés eszközével dolgoznak. Dorner László előadására visszautalva a szervezetek képviselői kiemelték, hogy az önkéntesség egyik pozitív hozadéka, hogy önbecsülést ad azok számára, akik támogatottból támogatóvá válnak. A szekció további témái között megjelentek a bevonás és a hosszú távú megtartás kérdései. Az állami gondoskodásban élő fiatalok és a fogyatékkal élők bevonása kapcsán elhangzott, hogy az aktív önkéntesek mintául szolgálnak a következő generációk számára, és ezek a pozitív példák hatékonyan segítik az új önkéntesek bevonását.

Ingyen munkaerő-e az önkéntes? Az önkéntessé válás költségei, az önkéntesség hatása és mérése

Az önkéntesség gazdasági és társadalmi értéke köré szervezett szekció résztvevői egyetértettek abban, hogy az ingyenes önkéntes munka valójában illúzió. Siposné Nándori Eszter¹⁸ szekcióvezető beszámolt arról, hogy a beszélgetések a bemeneti és kimeneti oldalra egyaránt fókuszáltak. A bemeneti oldalon olyan jó gyakorlatokat vizsgáltak, mint az önkéntesek motivációinak és céljainak kérdőíves felmérése, majd későbbi kontrollmérés a célok teljesüléséről. A kimeneti oldalon a résztvevők fontosnak tartották az önkéntesek mentális jóllétét, valamint annak visszajelzését, hogy hasznos és értékteremtő tevékenységet végeztek. Ez bizonyos esetekben a tevékenység piaci értékével, számszerűsítve is kifejezhető. Harmadik fő témaként az önkéntesidentitás-építés, az átlátható, az önkéntesek visszajelzéseire is építő és a generációkhoz igazodó kommunikáció jelent meg.

Minden ezen múlik? Az önkéntes szervezés/koordináció módszerei, eredményessége és kihívásai, a koordinátori „stílus”

A koordinációval és önkéntesszervezéssel foglalkozó szekció rávilágított, hogy bár a koordinátorok sokszor hasonló problémákkal szembesülnek, a nagyobb és a kisebb

¹⁷ Egyetemi docens, ELTE- BGGYK. Felkért hozzászólók: Tarcsa Tímea mentorprogram szakmai vezető, Világkép Alapítvány; Gál Andrea önkéntes-koordinátor, Nem Adom Fel Alapítvány.

¹⁸ Szerkesztő, Önkéntes Szemle; egyetemi docens, Miskolci Egyetem Világ- és Regionális Gazdaságtan Intézet. Felkért hozzászóló: Tóthné Almássy Monika, igazgató, szakmai vezető KórházSuli Alapítvány.

szervezetekben ezek mégis eltérően manifesztálódnak. Bartal Anna Mária szekcióvezető¹⁹ a következő problémákat és kihívásokat tolmácsolta: a megfelelő önkéntesek megtalálása és megtartása, az önkéntesek kiöregedése, a középgeneráció megszólítása, az önkéntes-koordinátorok önreflexiója, önvizsgálata, elmagányosodása, szakmai képzése és oktatása. Többen hangsúlyozták az önkéntes koordinátori munka koncepciójának fontosságát is.

A szekcióvezetők beszámolóí rámutattak, hogy valódi szakmai párbeszéd alakult ki a különböző szervezetek és álláspontok képviselői között. A konferencia zárszavában kiemelt figyelem irányult az együttműködés és a közös gondolkodás szükségességére, amelyhez ez az esemény kiváló fórumot kínált.

ÖSSZEGZŐ GONDOLATOK

A konferencia felépítése tudatos és koherens volt, az előadások és a szekciók tematikailag egymásra épültek. A délutáni szekciók több ponton is reflektáltak a délelőtti elemzésekben és szakpolitikai előadásokban felvetett kérdésekre. Visszatérő elemként több előadás és szekcióbeszélgetés is arra hívta fel a figyelmet, hogy magát az önkéntességet tudatosabban és még professzionálisabban kell szervezni, miközben az önkéntesség társadalmi és gazdasági hozzájárulását mérni kell, valamint láthatóbbá tenni és elismerni. Többször felmerült az inklúzió, a generációk közötti együttműködés, az informális és digitális önkéntesség, valamint a koordinátori szerep kihívásainak témaköre is. A nap egyik tanulsága az volt, hogy az önkéntesség ma már nem csupán segítségnyújtást jelent, hanem egyre inkább a közösségi részvétel, a mentális jóllét, az identitás, demokrácia és a társadalmi kohézió fontos formájává válik. Összességében a teljes konferenciát végigkísérte az elméleti, a gyakorlati és a módszertani közelítésmód közötti folyamatos párbeszéd, amely nemcsak az Önkéntes Szemle publikációs szerkezetét – elméleti, gyakorlati és módszertani tanulmányok együttese – tükrözte, hanem azt a szellemi és gyakorlati műhelymunkát is leképezte, amely az elmúlt években a folyóirat körül formálódott.

¹⁹ Az Önkéntes-koordinátor Hálózat alapítója. Felkért hozzászólók: Sárközi Andrea önkéntes-koordinátor, MMSZ; Fehér Anna önkéntes-koordinátor, Medve Mateg.